

İLAHİ KİTAPLARDA HZ. MUHAMMED

Remzi KAYA*

ÖZET

Yüce Allah Peygamberlerden Hz. Peygamber'in geleceğini bildirmeleri için söz almıştı. İşte bu makalede eski ilahi kitaplarda Hz Muhammed'in geleceğini bildiren bilgileri bulacaksınız.

SUMMARY

The Most High Allah had ordered to the prophets to proclaim forthcoming the Prophet Muhammed. In this article you'll find the proofs of forthcoming of the Prophet Muhammed.

İlahi dinlerin temelini Allah, ahiret ve peygamber inancı oluşturmaktadır. Yüce Allah dünyaya gönderilecek insanların ruhlarıyla¹ tevhid çizgisi üzerinde ahid aldıktan sonra peygamberler silsilesini ilk insanla başlatmış² Hz. Muhammed ile noktalamıştır. Hz. Adem ve Hz. Muhammed arasında geçen peygamberlerin kesin sayısını bildirmemiş³ fakat⁴ her millete bir peygamber gönderdiğini haber vermiştir Kur'an-ı Kerim bu peygamberlerden çok azına işaret etmiştir. Bununla birlikte Yüce Allah

* Yard. Doç Dr.; U.Ü. İlahiyat Fakültesi Kur'an-ı Kerim Öğretim Üyesi

1 Bk: Kur'an-ı Kerim, A'raf 7/172

2 Bk: Kur'an-ı Kerim, Bakara 2/30-33; Âl-i İmrân 3/30, 59.

3 Bk: Kur'an-ı Kerim, Ahzap 33/40.

4 Bk: Kur'an-ı Kerim, Nisa 4/64.

5 Bk: Kur'an-ı Kerim, Fatır 35/24.

gönderdiği peygamberler arasında önemli bir irtibat kurarak Hz. Peygamberi hepsine tanıtmış, peygamberlerden son nebiyi haber vermelerini istemiştir. Bu gerçek Kur'an-ı Kerim'de şu şekilde belirtilmiştir.

"Allah peygamberlerden şöyle söz almıştı: 'bakınız size kitap ve hikmeti verdim. sonra yanınızda bulunanları doğrulayan bir peygamber geldiğinde, O'na mutlaka inanacak ve yardım edeceksiniz. Bunu kabul ettiniz mi?' demişti. 'Kabul ettik' dediler. 'O halde şahid olun bende sizinle birliktedir şahid olanlarım' dedi."⁶

Yukarıya almış olduğumuz ayet hakkında İslam alimleri üç önemli noktaya işaret etmektedirler:

1) Her peygamber kendinden sonra gelecek nebiyi haber vermekle görevlidir. 2) Her peygamberin ümmetinden Hz. peygambere yetişen O'na inanmak durumundadır. 3) Bütün peygamberler Hz. Peygamberin geleceğini haber vermekle görevlidirler. Yukarıdaki ayet ve müfessirlerin yorumlarına ilaveten "O evvelkilerin kitaplarında da vardır. İsrailoğulları bilginlerinin O'nu bilmesi de onlar için bir delil değil mi? ayeti ayrı bir önem taşımaktadır. Dikkat edilirse ayetin yapısında yer alan " Züübü'l-evvelin" ifadesi Hz. Peygamberden önce gönderilen ilahi kitapları ihtiva etmektedir. Ayeti yorumlayan müfessirler , Hz. Peygamberin ve Kur'an'ın gönderileceğine dair bilgilerin önceki ilahi kitaplarda zikredilmiş olduğunu belirtmektedirler. Zira Hz. Peygamber bütün insanlar için bir rahmet peygamberi olarak gönderilmiş ve bütün peygamberlere tanıtılmıştır.¹¹

Yukarıya almış olduğumuz iki ayeti incelediğimizde Hz. Peygamberin önceki ilahi kitaplarda haber verilmiş olduğunu anlamaktayız. Çünkü Al-i İmran suresinin 81. ayetini yorumlayan müfessirlerin üç görüşünün hangisinden hareket edilse önceki peygamberlerin Hz. Peygamberi haber vermekle görevli oldukları anlaşılmaktadır. Şuara suresindeki ayetin "O evvelkilerin kitaplarında da vardır..." ayeti bunu açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Bu bulgi ister Hz. Peygamberin geleceği haberini, isterse, Kur'an'ın gönderileceği müjdesini versin sonuçta aynı neticeyi yansıtmaktadır. Zira Kur'an Hz. Peygamberin peygamberliğini isbat eden bir mucizedir. Nitekim Zamahşeri (ö. 538/1149) Şuara suresindeki ayeti Saff

⁶ Âl-i İmrân 3/81.

⁷ Bk: Taberî, *Tefsir* IV/331; İbn-i Kesir, *Tefsir*, II/56.

⁸ Bk: İbn-i Kesir, *Tefsir* IV 56; Âlûsî, *Tefsir*, III/209; Derveze, İzzet, *Tefsiru'l- Hadis*, VIII/121.

⁹ Kur'an-ı Kerim , Şuara 26/196.

¹⁰ Bk. Taberî, XIX/113; Zemahşerî, II/128; Kurtubî, XIII/ 138.

¹¹ Bk. İbn-i İshâk, *Siretü İbn-i İshâk*, No 147, s. 109.3

suresi 6. ayetle açıklamakta, Kurtubi (ö.671/1273) de Araf suresi 157. ayeti¹² delil göstermektedir. Muhammed Hamidullah da Al-i İmran 81. ayetini izah ederken önceki ilahi kitaplarda Hz. Peygamberin geçtiği yerlere işaret¹³ etmektedir. Kur'ân-ı Kerîm'de daha önceki kitap verilenlerin Hz. Peygamberi kendi oğulları gibi tanımış olduklarını haber vermiş olması, kendi kitaplarında Hz. peygamberin geleceğini ve O'nun vasıflarını okumuş¹⁴ olduklarını akla getirir.

Al-i İmran suresinde önceki Peygamberlerden gelecek nebi için ahid alınması, gelecek nebinin önceki peygamberleri tasdik etmesi Şuara suresindeki ayetin siyak ve sibakı bütün peygamberlerin aynı kaynaktan¹⁵ geldiğini ve birbirlerini tanıdıklarını göstermektedir. Nitekim Kur'ân-ı Kerîm'in Hz. Peygamberin Tevrat ve İncil'deki vasıflarını haber vermiş olması önceki ilahi kitaplarda son nebinin haberinin bulunduğunu ortaya koymaktadır. Son zamanlarda yapılan araştırmalarda da Kur'an'ın haber verdiği bilgilerden hareketle ilahi kitapların kalıntılarında son nebinin vasıflarıyla ilgili mustakil eserler kaleme alınmıştır.

Bu makalemizde Kur'ân-ı Kerîm'in haber verdiği bilgilerden hareketle Ehl-i Kitab'ın tahrif edilmiş mevcut kitaplarında Hz. Peygamber'in geleceğine dair bilgileri tespit etmeye çalışacağız. Yüce Allah Kur'ân-ı Kerîm'de eski ilahi kitaplardan İncil, Tevrat, Zebur ve Zübür, Suhuf ve Elvah isimleriyle bahsetmektedir. Zamanımızda Hz. İsa'ya verildiğine inanılan İnciller, Hz. Musa'ya verildiğine inanılan Tevrat, Suhuf ve Levhalar, Hz. Davud'a verildiği bilinen Kitab-ı Mukaddes içinde bulunan Zebur gibi kitaplar yer almaktadır. Sözkonusu kitaplara inananlar kabul etmeseler de bu kitap kalıntılarında Hz. Peygamber'le ilgili bilgileri bulmak mümkündür. Diğer taraftan açık olarak Kur'ân-ı Kerîm'de zikredilmemiş olsa da Hint ve Zerdüş kutsal kitaplarında son nebinin geleceğine işaret eden cümleciklerin varlığından bahsedilmektedir. Bu yazımızda sözkonusu haberlerin kriteri yapılmış olacaktır.

A. İNCİLLERDE Hz. MUHAMMED

1- Kur'ân-ı Kerîm'in İncil'e Atıfta Bulunması

Kur'ân-ı Kerîm Hz. İsa'ya verilen İncil'in bir defade ve tek bir kitap

¹² Bk. Zemahşerî, *Keşşaf*, III/128; Kurtubî, III/138, Elmalılı VII/ 4929-4935.

¹³ Hamidullah, Muhammed, *Le Saint Coran*, Paris 1989, s.60; *Kur'ân-ı Kerîm Tarihi*, s. 16-17.

¹⁴ Bk. Kur'ân-ı Kerîm. Bakara 2/146; En'am, 6/20.

¹⁵ Bk. Kur'ân-ı Kerîm, Bakara2/285; Âl-i İmrân 3/84; Ahzap 33/7; Nisa 4/163, 165.

olarak verildiğini bildirmesine rağmen,¹⁶ Hz. İsa'dan sonra Hristiyanların inandıkları birçok inciller bulunmaktadır. Bu durum İncillerin asıllarından ne kadar uzaklaştığını göstermektedir. Durum böyle olmakla birlikte zamanımızda mevcut olan İncillerde Hz. Peygamberin geleceğine dair haberleri bulmamız mümkün olmaktadır. Herşeyden önce Hz. İsa'nın Hz. Muhammed'i tanınaması ve O'nu haber vermemesi peygamberlerden alınan

ahide uymamaktadır¹⁷ Nitekim Kur'ân-ı Kerîm Hz. İsa'nın şu sözüne işaret etmektedir. "Meryem oğlu İsa' da Ey İsrail oğulları ben size Allah'ın elcisiyim. Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek¹⁸

Almed ismindeki bir peygamberi müjdeleyici olarak geldim' demişti." Yüce Allah İncil'de olması gereken Hz. İsa'nın sözünü yukarıdaki şekilde haber verdikten sonra, İncil'de bulunması gereken bilgiyi "...İncildeki vasıflarında (şöyledir. Onlar) filizini yarıp çıkarmış, gittikçe onu kuvvetlendirmiş, kalınlaştırmış, sapları üzerine doğrulup kalmış bir ekine¹⁹ benzer ki bu ekicilerinde hoşuna gider..." şeklinde zikredilmektedir.

1. Hz. Peygamberin incilde olması gereken diğer bazı vasıfları da a) Ümmi olduğu, b) İyiliği emrettiği, c) Kötülüğü yasakladığı, d) Temiz şeyleri²⁰ helal kıldığı, e) Pis şeyleri haram kıldığı f) Ağır yükleri hafifletmesi²¹ gibi vasıflar sıralanmaktadır. İlahi kitap sahiplerinin Hz. Peygamberi tanımadıklarından değil bir takım çıkarlarına ters düşdüğü için son nebiyi²² inkar etmektedirler.

2- İncillerde Hz. Muhammed'in Haberi

Zamanımızda mevcut olan incillerde Hz. Peygamberin geleceği ile ilgili hayli incil cümlecikleri bulunmaktadır. Durum böyle olmakla birlikte Hz. Muhammed'e inanmamalarına sebep olarak a) Hristiyanlıktaki Mesih inancı, b) Hased etmeleri, c) Dünya menfaatlerine olan meyilleri gösterilebilir. Çünkü incillerdeki gözden kaçan cümlecikler son nebinin Hz. İsa olmadığını, tam aksine Hz. Muhammed olduğunu göstermektedir. Bu ifadelerden bazıları şöyledir.

¹⁶ Bk. Kur'ân-ı Kerîm, Âl-i İmrân, 3/3.

¹⁷ Bk. Kur'ân-ı Kerîm. Ahzap 33/7; Maide 5/14.

¹⁸ Kur'ân-ı Kerîm, Saff 61/6.

¹⁹ Kur'ân-ı Kerîm, Feth 48/29.

²⁰ Bk. Kur'ân-ı Kerîm. Nisa 4/146; Maide 5/4; Araf 7/33.

²¹ Bk. Araf 7/157.

²² Bk. Kur'ân-ı Kerîm, Bakara 2/146; Nisa 4/162; Maide 5/81; En'am 6/114.

a) "Eğer beni seviyorsanız emirlerimi tutarsınız. Ben de babaya yalvaracağım. O size başka tesellici, hakikat ruhunu gönderecektir. Ta ki daima sizinle beraber olsun. O'nu dünya kabul edemez. Çünkü O'nu bilmez ve göremez. Siz O'nu bilirsiniz. Çünkü yanınızda duruyor ve içininizde olacaktır... Yanınızda dururken size bu sözleri söyledim. Fakat ismimde babanın göndereceği tesellici Ruh'u'l-Kudüs, O size herşeyi öğretecek ve size söylediğim hereyi aklınıza getirecek."²³

b) "Artık sizinle çok şeyler konuşmayacağım. Çünkü bu dünyanın reisi geliyor. Bende O'nun hiç bir şeyi yoktur. Fakat dünya bilsinki ben babayı severim ve baba bana nasıl emir verdiyse öyle hareket ederim"²⁴

c) "Babadan size gönderilecek tesellici, babadan çıkan hakikat ruhu geldiği zaman, benim için şahadet edecektir."²⁵

d) "Ve size bu sözleri başlangıçta söyledim. Çünkü sizinle beraberdim. Şimdi ise beni gönderene gidiyorum. Sizden kimse bana nereye gidiyorsun? diye sormuyor. Fakat size bu şeyleri söylediğim için yüreğinizi keder kapladı. Bununla beraber ben size hakikati söylüyorum Benim gitmem sizin için hayırlıdır. Çünkü gitmez isem tesellici gelmez. Gidersem size O'nu gönderirim... Size söyleyecek çok şeylerim var. Fakat şimdi dayanamazsınız. O hakikat ruhu geldiği zaman size her hakikate yol gösterecek, zira kendiliğinden söylemeyecektir... O beni ta'ziz edecektir.. Çünkü o benimkinden olacak ve size bildirecektir."²⁶

İbn-i İshak (ö. 151/768), Kitab-ı Mukedes'te Hz. Peygamber'in isminin Süryanicede "Münhamenna" olarak geçtiğini, bunun arapça karşılığının Muhammed, Rumca karşılığının Paraklits olduğunu bildirmektedir.²⁷

e) Hz. Yahya, Hz. Peygamberle ilgili olarak "İsa" ya peygamberin dediği gibi, Rabb'in yolunu düzeltsin diye çölde tebliğ yapacak bir peygamberin sesiyim."²⁸ demektedir. Hz. İsa'da Hristiyan alemine seslenirken, "Allah'ın melakütü sizden alınacak ve onun meyvelerini"²⁹

²³ Kitâb-ı Mukaddes, Yuhanna 14/26-27; 14/15-16.3

²⁴ Kitâb-ı Mukaddes, Yuhanna 14/29-31.

²⁵ Kitâb-ı Mukaddes, 15/26-27; Bk. James Rabson, *Does The Bible Speak Of Muhammad*, The MW, 25 1935, p.23.

²⁶ Kitâb-ı Mukaddes, Yuhanna 16/1-14; Geniş bilgi için bk. Rabson, a.g.e., p.24.

²⁷ Asım, Köksal, *İslam Tarihi*, Giriş, s. 15.

²⁸ Bk. Kibab-ı Mukaddes, İşaa 40/3

²⁹ Kitâb-ı Mukaddes, Yuhanna 1/23.

yetişdirecek bir millete verilecektir." şekliyle haber vermiş, Kur'ân-ı Kerim'de de hayırlı milletin Hz. Peygamber'e inanan ümmet olduđunu³¹ bildirmiştir.

Yukarıya almış olduğumuz İncil cümlelerine dikkat edilecek olursa meselenin Hristiyanların inandığı ve iddia ettiği gibi olmadığı, aksine Hz. İsa'dan sonra bir nebinin geleceği anlaşılmaktadır. Zamanımızda mevcut olan İncillerin İngilizcesinde ve Türkçesinde Paraklit kelimesi yerine "Counselor" kelimisi yazılmış,, sözkonusu kelimeninde danışman, elçi,³² müşavir anlamlarına geldiği görölmüştür. İncilerde yer alan Hz. Peygamberle ilgili haberler tahrif edilmesine rağmen gözden kaçırmış olanlar, Hz. Peygamberin geleceğine dair yeterli bilgiyi oluşturmaktadır. Hz. Peygamberin geleceğini, ahir zamanda son nebi olarak geleceği iddia edilen nüžülü İsa inancına bağlayarak reddetmek Hz. İsa'nın verdiği bilgi ve haberlere, Hz. İsa'nın getirdiği dinin aslına inanılmadığını açık birřekilde³³ ortaya koymaktadır.

3- Barnabas İncili'nde Hz. Muhammed

Hz. İsa'ya verilmiş olan incil bir tane iken, zamanla sayıları hayli çoğalmış, günümüzde bunlardan sadece dört tanesi kabul edilmiştir. Kabul edilmeyen incillerden biri de Barnabas İncilidir. Bu İncil'in kabul edilmemesinin sebebi, teslisi red etmesi ve Hz. Muhammed'in geleceğini haber vermesine dayandığı sanılmaktadır. Bununla birlikte Kur'ân-ı Kerim, Hz. Peygamberin isminin İncil'de Ahmed olarak yer aldığını haber vermekle³⁴ birlikte, Barnabas İncilinde Muhammed olarak zikredilmektedir.

Barnabas incilinin üzerinde yaptığımız araştırmada, Ahmed yerine Muhammed isminin konulduğu akla gelmiş olsa da, cümleciklerden Hz. İsa'dan sonra bir peygamberin geleceği anlaşılmaktadır.

"Allah dedi: Bekle Muhammed; çünkü senin uğruna cenneti, dünyayı ve mahlukatı yaratacağım. İçlerinden seni elçi olarak göndereceğim. Öyle ki kim seni kabul ederse yücecek, kim seni inkar ederse lanetlenecektir. Seni göndereceğim zaman, kurtuluş elçisi olarak göndereceğim. Senin sözün gerçek olacak. O kadar ki gök ve yer düşecek ve senin dinin düşmeyecek.³⁵ Muhammed O'nun meşhur adıdır."

30 Kitâb-ı Mukaddes, Matta 21/43, Bk. Rabson, a.g.e., p. 20-21.

31 Bk. Kur'ân-ı Kerim, Âl-i İmrân 3/110.

32 Bk. Longman, *Diktionary Of Comtemporary*, English p. 250.

33 Konuyla ilgili diğer İncil cümleleri için bk. Matta 3/1-4, 3/16-20; Yuhanna 1/19-23; 16/7-14; Markos 1/3-4, 14.15; R. Rıda, Menar IX/272-275.

34 Bk. The Gosbel Of Barnabas, No.97, p.123.

35 Lansdale And Cavra Ragg, *The Gospel Of Barnabas*, Karaci, no, 97, s. 123.

"Hz. İsa havarilerin sorularına cevap vererek kalbiniz üzüntü çekmesin. Korkmayın sizi ben yaratmadım. Fakat sizi yaratmış olan yaratıcımız Allah sizi koruyacaktır. Bana gelince ben şimdi dünyaya selemat getirecek olan Allah'ın elçisinin yolunu hazırlamak için dünyaya gönderilmiş³⁶ bulunuyorum..." demektedir. Başka cümleciklerde son nebinin vasıfları belirtilirken otuz kadar havarinin olduğu bir dönemde geleceği, üzerinde bir bulutun dolaşacağı, puta tapıcılığı kaldıracığı, Hz. İsa'yı gerçek olarak³⁷ tanıtacığı, ay ile ilgili mucize göstereceği belirtilmektedir. Barnabas incilinde son nebiden sonra gelecek yalancı peygamberlere de işaret edilirken; "Son nebiden sonra gerçek bir peygamber gelmeyecek fakat³⁸ yalancı peygamber gelecektir." buyuran Hz. İsa son nebinin kitabının Allah³⁹ tarafından korunacağı kimsenin tahrif edemeyeceği belirtilmiş olur.

Barnabas incilinde son gelecek nebinin ahiret durumu haber verilirken ahır zaman nebisine inananların cennete gireceği, inanmayanların cehenneme gireceği ve son nebiye şefaate etme hakkı verileceği ileri⁴⁰ sürülmektedir. Hristiyanların kabul etmedikleri Barnabas incilinde yer alan Hz. Peygamberin Muhammed ismini tahlil eden hocamız Süleyman Ateş bey bu ismin müslüman alimlerce konulmuş olabileceğini belirtmiş⁴¹ olsada, Ahmed veya Muhammed isminde bir nebinin Hz.İsa'dan sonra geleceği açık bir şekilde anlaşılmaktadır.

Yukarıya almış olduğumuz incil cümleciklerinden de anlaşıldığı gibi Hristiyanların kabul ettikleri veya kabul etmedikleri incillerde Hz. İsa'nın dışında ahır zamanda bir peygamberin geleceği çok açık bir şekilde yer almaktadır. Bu kadar net bilgileri bir mesih inancı ile red etmek ilmi açıdan hiçbir kıritere uymamaktadır. Dini açıdan ele alınacak olursa bu durum Hristiyanlık açısından son derece şaibelidir. Kur'ân-ı Kerîm'in Hristiyanlar Hz. İsa'ya değil Papazlara inanırlar şeklindeki ithamı ne kadar haklı⁴² olduğunu bir kere daha ortaya koymaktadır.

³⁶ Barnabas, no, 72, s. 90-91

³⁷ Bk. Barnabas, no 72.

³⁸ Bk. Barnabas no, 97, s. 72.

³⁹ Bk. Barnabas, No, 97, s. 123; Krş, Kur'ân-ı Kerîm, Hıcr 15/9.

⁴⁰ Barnabas, No 136; s. 174-175.

⁴¹ Ateş, Süleyman, *Yüce Kur'an'ın Çağdaş Tefsiri*, IX/415; Daha geniş bilgi için bk. Muhammed b. Şerif, el-Edyan fi'l-Kur'an s. 82-283.

⁴² Bk. Kur'ân-ı Kerîm Tevbe 9/31; Daha geniş bilgi için bk. Davud, Abdullah Ahad, *Muhammed In The Bible*, The Mwl Journal May 1982; Kuzgun, Şaban, *Dört İncil Yazılması Derlenmesi Muhtevası Farklılıkları ve Çelişkileri*, s. 108,

B. TEVRAT'TA Hz. PEYGAMBER

1-Kur'ân-ı Kerîm'in Tevrat'a İşareti

İncil'de Hz. Peygamberin geleceğine dair haberlere işaret edildiği gibi, Hz. Musa'ya verilen Tevrat'ta da haber verildiği görülmektedir. Bu haberleri okuyan Hz. Musa'nın ümmeti ahır zaman nebisinin geleceğini biliyorlardı. Nitekim Yüce Allah bu gerçeği haber verirken, "Kendilerine kitap verdiklerimiz O'nu öz oğulları gibi tanırılar. Öyle iken içlerinden bir gurup kendileri bilip durdukları halde mutlaka hakkı gizlerler" buyurur. Yukarıya aldığımız ayeti yorumlayan müfessirler söz konusu ayetin muhatabının Ehl-i Kitap alimleri olduklarını belirtirler. Konuyla ilgili Hz. Ömer, bir Yahudi alimi iken müslüman olan Abdullah b. Selam'a bu durumu sorar. Abdullâh Hz. Peygamber'in vasıf ve haberleri konusunda kendi oğlundan daha iyi bilgiye sahip olduğunu belirterek zayıf ihtimalde olsa hanımının yanılabilceğini belirtir. Halbu ki Hz. Peygamber hakkındaki bilgilerde hiç şüphe ihtimalinin olmadığını belirtir.

Yüce Allah Tevrat'ta olması gerekenleri haber verirken; "Muhammed Allah'ın Rasulüdür. O'nun mahiyetinde bulunanlar kafirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rukû ve secde ederek görürsün. Onlar Allah'ın fazlını ve rahmetini isterler. Onlar yüzlerindeki secde izlerinden tanınırlar. İşte bu onların Tevrat'ta olan vasıflarıdır." buyurur. Dikkat edilirse bu ayette Hz. Muhammed ve O'na inananların şekil ve ibadetleri tasvir edilmektedir. Araf suresi 157. ayette de incille birlikte Hz. Peygamberin, a)Ümmiliği, b)İlyiliği emretmesi, c)Kötülükleri yasaklaması, d)Temiz yiyecekleri helal ve pis yiyecekleri haram kılması, e)Müslümanların yapamayacağı işlerin kendilerine yüklenmeyeceği haberi verilmektedir.

2- Tivrattaki Haberler

Yüce Allah'ın Hz. Musa'ya vermiş olduğu Tevrat'ın O'ndan sonra tahrif edildiğini haber verdikten sonra dünyada mevcut olan ve zamanımıza kadar o şekliyle gelen Tevrat cümleciklerini Kur'ân-ı Kerîm'de Hahamların bir uydurması olarak kabul eder. Hz. Musa'ya bir defada verilmiş olan

43 Kur'ân-ı Kerîm, Bakara 2/146; En'am 6/20.

44 Bk. Taberi, *Tefsir*, II/25; İbn-i Kesir, *Tefsir*, I/280.

45 Bak. Razi, *Tefsir*, IV/128.

46 Kur'ân-ı Kerîm, Fetih 49/29.

47 Geniş ilgi için bk. Taberi, *Tefsir*, XXVI/112, Razi, *Tefsir*, XXVIII/106.

48 Kur'ân-ı Kerîm, Tevbe 9/31.

Tevrat, nazil olduğu şekilde korunamamış, Yahudiler tarafından tahrif edilmiştir. Durum böyle olmakla birlikte Hz. Peygamber'in geleceği ile ilgili haberlerden bazıları gözden kaçarak zamanımıza kadar gelebilmiştir. Zira Hicaz Yahudileri zaman zaman Müşrikler tarafından saldırıya uğradıklarında, onları ahır zaman nebisinin geleceğini ve kendilerine yardım edeceğine dair bilgilerle korkutmuşlardır. Hz. Muhammed gelince de Hahamların çıkarlarına ters düşmesi ve Yahudi ırkından olmaması sebebiyle inkar etmişlerdir.

Hz. Yakup son nebi için "Yüce Allah Mekke'li olan peygamberi gönderecek ve O'nun ümmeti Kabe'yi tekrar inşa edecektir. O peygamberlerin sonuncusudur. O'nun ismi Ahmed'dir." şemliyle haber vererek görevini yapmıştır. Eski Ahit'te son nebi için "Allah'ın, Rab senin ağzından kardeşlerinin içinden benim gibi bir peygamber çıkaracak, O'nu dinleyeceksin." denilirken başka bir cümlecikte; "Onlar için kardeşleri arasında senin gibi bir peygamber çıkaracağım. Sözlerimi O'nun ağzına koyacağım. O'na emredeceğim her şeyi onlara söyleyecek ve vaki olacak ki benim isimle söyleyeceği sözleri dinlemeyecek olan adamdan ben arıyacağım." denilir. Diğer taraftan Eski Ahit'in Haggay 2/7-9 cümlelerinde aşağıdaki ifadeleri bulmaktayız. "I will shake all nations will come...", I will give Shalom says the lord of hosts." "Orduların sahibi bütün milletlere yeni bir peygamber atayacağım. ve Himada bütün insanlığa gelecek", "Yine orduların sahibi bu yere sulh (SHALOM) vereceğim diyor."

Yukarıya almış olduğumuz Tevrat cümleciklerini geniş tahlile tabi tutan Abdul Ahad, Haggay 2/7-9 da yer alan "SHAKE) kelimesinin yerinde "HİMADA" veya "HİMDA" kelimesinin bulunduğunu bunun arapça karşılığının Ahmed olduğunu bildirmektedir. Diğer taraftan aynı cümleciklerdeki (Haggay 2/9) da Prosperity kelimesinin yerinde "Shalom" kelimesinin yer aldığını bunun karşılığında sulhu ve barışı ifade eden

49 Kur'ân-ı Kerim, Bakara 2/59; Nisa 4/46; Maide 5/13; Krş. Kitâb-ı Mukaddes, Çıktış 20/12; Tesniye 4/39; 26/10.

50 Bk. Kur'ân-ı Kerim, 2/86.

51 İbn-i Sad, *Tabakat*, I/163

52 Kitâb-ı Mukaddes, Tesniye 18/15.

53 Kitâb-ı Mukaddes, Tesniye 18/18-19.

54 Kitâb-ı Mukadodes, Haggay 2/7-9; Bk. Adul Ahad, *Muhammad In The Bible*, II, The MW. p. 8-14.

55 Bk. Kitâb-ı Mukaddes, *Haggay*, 2/7-9; Bk. *The Bible Containing The Old And New Testaments*, p. 832.

İslam olduğunu ileri sürmektedir.

Tevrat cümlelerinde yer alan Himada ve Shalom kelimelerinin karşılığı olarak Ahmed ve İslam kelimelerinin olmaları ve mana itibariyle öğülmüş ve sulh anlamlarına gelmiş olmaları Kur'ân'ın verdiği bilgilere ne kadar uygunluk arz etmektedir. Bu günkü Kitab-ı Mukaddes cümlelerine baktığımız zaman "Shalom" kelimesi yerine "Selamet" kelimesinin⁵⁷ kullandığını, bununda İslam kökünden geldiği görülmektedir. Demekki Eski Ahid'i terceme edenler selamet, sulh ve barış kelimelerinin İslam anlamına geldiğini gözden kaçırmışlardır. Aksi takdirde "Prosperity"⁵⁸ kelimesini ve selamet kelimelerini de değiştirmeleri kaçınılmaz olurdu.

Hz. İbrahim Ahmed isminde son nebiyi haber vermiş, Yahudi Hahamları da son nebi ile ilgili bilgilerin kitaplarında mevcut olduğunu her⁵⁹ fırsatta açıklamışlardır. Şam Yahudilerinden İbn-i Hayyibin İslam'ın gelmesinden birkaç yıl önce Medine'ye gelip yerleşir. Halk arasında salih bir kişi olarak tanınırdı. Ölümünden önce yahudilere "Ey Yahudi cemaati! Siz benim ormanlık, ağaçlık, üzümlük bir yerden yoksul bir yere çıkarılmamı istermisiniz?" diye sorar. Yahudiler! "Ey Ebu Uzeyr! Sen daha iyi bilirsin." dediler. Bunun üzerine "Ben Medine'ye son nebinin gelmesini bekleyip duruyorum O'nun geleceği zamanın gölgesi üzerime düştüğü bir sırada gelmişimdir. Burası O'nun hicret ettiği yerdir. Ben O'na yetişmeyi ve inanmayı dilerim. Siz O'nun geldiğini işitir ve inanmazsanız sizi öldürür."⁶⁰ Çocuk ve evlerinizi tahrip eder Siz O'nu bundan men edemezsiniz." dedikten bir süre sonra vefat eder.

Yahudi bilginlerinden Zubeyr b. Batta elindeki Tevrat kalıntılarında Hz. Peygamberin Ahmed isminde geleceğini görüp okuduğu halde ahır⁶¹ zaman nebisi geldikten sonra bile inkar ettiği nakledilmektedir. Diğer taraftan Ka'bul Ahbar gelecek peygamberle ilgili bilgi verirken, a)Medine'ye hicret edip Şam'ı alacağı, b)İyi huylu ve yumuşak kalpli olacağı, c)Pazarlarda usulsuz konuşmayacağını, d)Kötülüğe iyilikle muamele⁶² edeceği, e)Af etmeyi seveceği ve namaz kılacağını haber vermektedir.

⁵⁶ Bk. *The Bible Containieng The Old New Testaments*. p. 832.

⁵⁷ Bk. İbn-i Manzur, *Lisanü'l-Arap*, XII/293; Tahir Ahmed, *Tertibu'l-Kamusu'l Muhid*, II/602-606.

⁵⁸ Daha geniş bilgi için bk. Abdul Ahad, *Muhammad In The Old Testament*, The MXL Journal, May 1982, Makkah Vol 9/7, p. 8-14.

⁵⁹ Bk. İbn-i İshâk, *Siret-ü İbn-i İshâk*, No.60,119; s.62,90.

⁶⁰ İbn-i Sad, *Tabakat*, I/160-161.

⁶¹ İbn-i Sad, a.g.e.,I/159.

⁶² Bk.Darimi, *Sünen*, I/6;İbn-i İshâk No.182; Krş Kur'ân-ı Kerim, Feth 48/29, Ahzap 33/45, Araf 7/157.

Yukarıdaki vasıflara ilaveten gelecek peygamberin korkutucu, şahid, müjdeci vAllah'ın kulu ve rasulü sıfatlarının Tevrat'ta mevcut olması⁶³ gerektiği ileri sürülmektedir.

R.Rıda Kitab-ı Mukaddes Tesniye 32/21. ayetteki cümleleri zikrettikten sonra Yahudilerin Allah'a eş koşmaları ve batıl şeylere inanmaları sebebiyle başka milletler vasıtasıyla intikam alınacağını zikrettikten sonra Yahudilerin buzağıya tapmalarını, kendi peygamberlerine ve diğer peygamberlere gereği gibi inanmamalarını, batıla sapma olarak değerlendirir. Diğer taraftan "O dur ki ümmiler arasında kendilerinden olan ve onlara Allah'ın ayetlerini okuyan, onları yücelten, onlara kitap ve hikmeti⁶⁴ öğreten bir elçi gönderdi. Oysa onlar, apaçık bir sapıklık içinde idiler."⁶⁵

ayetiyle Yahudi ve Müşrik Arapların durumu belirtilmiş olmaktadır. Eski Ahid cümlelerinde Hz. Peygamberle ilgili daha birçok delil bulmak mümkündür. Yahudi bilginleri Tevrat'ı tahrif ederek kendi çıkarlarını korumak, dini sömürülerni devam ettirmek isteselerde, tahrif edilen⁶⁶ metinlerde gözden kaçırdıkları önemli ip uçlarını bulmak mümkündür. Yahudi Hahamları vasıtasıyla Yahudi milletinin Hz. Musa'dan önceki peygamberlere inanıp son peygamberi Hz. Musa ile sınırlamış olmaları, Hz. İsa ve Hz. Muhammed'e inanmamaları kendi peygamberlerinede inanmadıklarını açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Zira Hz. Musa'nın getirdiği Tevrat'ın aslını bulmak ve sağlam kaynaklarla korunduğunu söylemek Yahudiler açısından da mümkün olmamaktadır. Herşeyden önce Tevrat'ın hacmiyle ilgili Yahudi ve İslami kaynaklar açısından da sıhhatli bir bilgiye sahip değiliz. Kesin olan şu ki Hz. Muhammed'in geleceğini Hz. Musa haber vermiştir. Bu günkü Tevrat cümleciklerinde de bunu görmemiz mümkün olmaktadır.

3- Zebur'daki Hz. Peygamberle İlgili Haberler

Kur'ân-ı Kerîm Hz. Davud'a verilen kitaptan haber vermiş, Tevrat ve İncil'de olduğu gibi Zebur'un içeriğinden bahsetmemiş, İsrail Oğullarının⁶⁷ ayrılığa düştüğü konuların önemli olanlarına işaret etmiştir. Zebur'da yer⁶⁸

63 Bk. Köksal, Asım, *İslam Tarihi*, Giriş, s.123; Krş. Kur'ân-ı Kerîm, Ahzap 33/45.

64 Kur'ân-ı Kerîm, Cuma 62/2

65 Bk. R.Rıda, *Menar*, IX/259-260.

66 Bk. Kur'ân-ı Kerîm, Tevbe 9/31; Mahmud b. Şerif, a.g.e., s. 271-277; Kitâb-ı Mukaddes, Daniel 2/31-454; Habukkuk, 1/5-11; Haggay 2/6-9; Molakki 4/2-3; Rabinson, *Concordance To The Good New Bible*, p. 926-929.

67 Bk. Kur'ân-ı Kerîm, Nisa 4/163.

68 Kur'ân-ı Kerîm., Neml27/76.

alan Hz. Peygamberle ilgili haberlerin açık olarak zikredilmemiş olması Zebur'da zikredilmediği anlamına gelmemektedir. Çünkü Kitab-ı Mukaddes içinde yer alan Mezmurlar bölümünde konuyla ilgili önemli bilgileri bulmamız mümkün olmaktadır. Buna göre ahır zamanda gelecek nebinin vasıfları arasında şu bilgiler bulunur.

a) Adem oğularının en güzelinin olacağı, b) Cihad edeceği, c) Peygamberliği ebedi olacağı, d) İyiliği emredip kötülüğü yasaklayacağı, e) Nesilden nesile isminin zikredileceği, f) Emin, adil ve hakka riayet edeceği, g) Milletleri emri altına alacağı gibi dikat çekici bilgiler

bulunmaktadır. Yukarıya almış olduğumuz Zeburdaki bilgilerin

benzerlerini son nebinin getirdiği kitabında da bulmamız mümkündür.

Yukarıdaki Zebur cümleciklerinde de görüldüğü gibi, zikredilen bilgiler

• Peygamberimizin vasıflarının aynısıdır. Diğer bir tabirle Hz. Peygamber, adaleti, hakkı, cihadı, dünya ve ahiret dengesini getirmiştir. Peygamberlerin ortak vasıflarında söz konusu bilgilerdir. Hiçbir peygamber bunların dışında insanlığın zararına olan şeyleri emretmemiştir. Tarafsız olarak Zebur cümlecikleri tahlil edildiğinde Hz. Peygamberin peygamberliğini inkar etmek

dinler tarihi kriterlerine uymamaktadır.

C. Zerdüş'tün Kutsal Metinlerinde Hz. Peygamber

Kur'an-ı Kerim Zerdüş'tün dininden Mecusi'lik ismiyle açık olarak bir

yerde haber verir. Mecûsîlik ve Zerdüştlükle ilgili bilgiler genellikle dinler tarihi ve ikinci derecedeki kaynaklarda yer almaktadır. Bununla birlikte Bakara suresinde ateşe kutsiyet eden insanlar tasvir edilirken, ateş yakıldığında etrafının aydınlatıldığı, Yüce Allah ışığı söndürdüğünde karanlıkta kalacakları gibi hakkı göremeyecekleri belirtilir. Kur'an'ın tasvir ettiği bu halk ateşe tapanlar veya ateşe kutsiyet izafet edenler olarak bilinir.

Onların tapınaklarına da "ateş gede" (Temple of fire) ismi verilmektedir.

Zerdüş'tün kutsal kitabı olarak bilinen Desatir, Vesta yahut Zend Avesta isimli kitapların cümleciklerinde Hz. Pegamberle ilgili önemli bilgiler bulunmaktadır. Söz konusu kitaplarda Hz. Peygamberin ismi

69 Bk. Mezmur 45/1-18; Mahmud b. Şerif, s. 277 vd.

70 Bk. Kur'an-ı Kerim, Bakara 2/253, Ahzap 33/56.

71 Bk. Kamel Karataş, *Doğu Kutsal Kitaplarında Hz. Muhammed*, s. 68.

72 Bk. Kur'an-ı Kerim, Hacc 22/17.

73 Kur'an-ı Kerim Bakara s2/17.

74 Bk. Vityarthi, And U.Ali, Muhammad In Parsi, *Hindoo And Buddhist Scriptures*, p. 14-15; Longman, p. 1142.

"Soeshyant" (Soisgant) olarak zikredilir ki alemlere rahmet anlamına ⁷⁵ gelmektedir. Özelliği bütün insanlığın peygamberi olacağıdır. Zerdüş'tün bildirdiğine göre Yüce Allah son nebiyi görünen ve görünmeyen düşmanlardan koruyacaktır. O'nun sahabeleri kalkan ⁷⁶ görevi yaparak peygamberlerini mızrak, ok, kılıc ve sopalardan korurlar. Diğer bir haber ise şöyledir.

İran halkı dinlerini unuttuklarında Arabistandan bir peygamber çıkacak ve O'nun ümmeti İran'ı alacaktır. Ateşgedeler söndürülüp İbrahim peygamberin Kabe'sine doğru ibadet edilecektir. Onlar insanlara rahmet olacaklardır. İran'ın Medayın, Belh, Tus ve bazı şehirlerini alacaklar onların ⁷⁷ efendisi olacaklardır. Güzel konuşmaları ile dinlerini yayacaklardır. Zerdüş'tün kutsal metinlerinin kalıntısı olarak bilinen yukarıdaki kitaplardaki bilgilerle birlikte gerçek bir peygamberde bulunması gereken vasıflar belirtilirken, gerçek bir peygamber a) Başkalarının bilmediğini bilir, b) Kalpte olanları sezer, c) Mucizesi bulunur, d) Sahabeleri dünyayı imar ⁷⁸ ederler ve fitrat dini üzerinde bulunurlar denilmektedir.

Başka bir haberde ise; adı muzaffer (Soeshyant) gelecek ve bütün insanlara hayır getirecektir. Halkı ayaklandıracak, putperest ve yoldan çıkmışlardan halkı koruyacaktır. O'nun ümmeti düşmana karşı ⁷⁹ şiddetli, halk için hayırlı işler yapar, güzel konuşur ve yalan söylemezler. Halkı için tavsiyede de bulunan Zerdüş't kırmızı deve sahibi size neyi getirdi ise ona ⁸⁰ sarılın demektedir. Tahrif edilmiş ve çok az kalıntıları olmasına rağmen Zerdüş'tün verdiği haberler oldukça dikkat çekicidir. Sözkonusu haberlerin diğer ilahi kitaplarda bulunan haberlerle aynı özellikleri taşımış olması bütün peygamberlerin Hz. Muhammed'i haber vermekle görevli oldukları anlaşılmaktadır. Zerdüş'tü bir peygamber olarak kabul eden Mecusilerde peygamberlerinin emirlerini yerine getirmeleri gerekmektedir.

75 Bk. Vityarhi, p. 4-5.

76 Bk. Farvardin Yasht, 63/70-72; Vityarhi, p. 6-7.

77 Bk. Bagum Aışa, *Islam The Religion Of All Prophet*, Kareci ts, p. 8; (Desatir no 14)

78 Vityarhip. 18; (Bk. Ibid XXVIII/129) Zamyad Yasht 95.

79 Vityarhi, p. 18.

80 Mahmud b. Şerif, a.g.e., s. 271.

D. HİNT ve BUDİST KUTSAL METİNLERİNDE

HZ. MUHAMMED

Kur'ân-ı Kerim'de açık olarak Hint ve Budist kitaplarına yer verilmez. Bu durum o yörelerde bir peygamberin gelmediğini akla getirmemelidir. Zira Kur'ân-ı Kerim Hicaz yöresinde yer alan dinlere işaret etmekte, değerlerine açık olarak yer vermemektedir. Bununla birlikte son devir alimlerinin yapmış oldukları araştırmalarda Kur'ân-ı Kerim'den hareketle eski Hint denlerinde Hz. Peygamberin haber verildiğini ileri sürmektedirler.⁸¹

Bu bilgilerin başında "Tin" kelimesi ve "Zülkifl" ismi gelmektedir. Tin suresinin yapısına dikkat edilirse Yüce Allah'ın dört önemli yere yemin ettiği görülmektedir. Tefsir kaynaklarında çok değişik görüşlere yer verilmekle beraber,⁸² Hz. İsa'nın hayatında zeytin dağının önemli bir yeri olduğu vurgulanır. Zülkifl (Kapılı olan kişi) anlamında "Kapıla vastu" ya nisbet edilerek bir peygamber olduğu, bu yerinde Hindistan'da bulunduğu⁸⁴ belirtilmektedir.

Yukarıya almış olduğumuz bilgiler Hint dinlerine açık olarak işaret etmese de oralarda mevcut olan ve yaşayan halk tarafından kutsiyet atfedilen kitaplar Yahudi ve Hristiyan kutsal kitapları gibi ilahi vahiy izlerini taşıdığı anlaşılmaktadır. Son zamanlarda yapılan araştırmalarda bu kanaatimizi doğrular mahiyettedir.

1- Hint Kutsal Metinlerinde Hz Muhammed

Dinler tarihi ve tefsir kaynaklarının bildirdiğine göre, Hint kutsal metinleri üçe ayrılmaktadır. a) Vedalar b) Upanişadlar, c)Puranalar. Bunlara ilaveten Vedaların şerhi kabul edilen Şruti'lerde ayrı bir yer almaktadır. vedalar da Rig Veda, Yacur Veda ve Soma Veda olarak sıralanır. Bunların⁸⁵ hacmi ve içeriği hakkında hayli nakiller bulunmaktadır. Yukarıda işaret edilen söz konusu kitaplarda son nebi ile ilgili bilgilerin bazıları şöyledir.

⁸¹ Bk. Kur'ân-ı Kerim, Tin 95/1; Enbiya 21/85; sa'd 38/48.

⁸² Bk. Taberi, *Tefsir*, XXX/238-240.

⁸³ Bk. Barnabas İncili, N0 221. Yusuf Ali, *The Holy Kur'an*, 1983, p. 1758.

⁸⁴ Bk. Hamidullah, Muhammed, *İslam Peygamberi* 1/431; Kur'an-ı Kerim Tarihi , s. 17; İbnü'l-Kelbi, *Kitabu'l-Esnam*, thk. A.Z. Paşa, Çev. B. Düşüngen, Ank. 1969, s. 32.

⁸⁵ Konuyla ilgili geniş bilgi için bk. Hamidullah, *İslam Peygamberi*, 1/430; Tümer, Küçük, *Dinler Tarihi*, s. 91; Vidyarthi, s. 41-43.

a) Melakbali bir ruhsal öğretici kendi yoldaşları ile zuhur edecek, adı Mohommad olacak, Racabaj bu dev Arabi Pancbgavya ve Ganj sularında yıkadıktan, ona samimi sadakatini sunduktan sonra şöyle dedi; "Sana bağlı kalacağım, ey beşeriyetin efendisi Arabistanın sakini, sen şerri yok etmek için büyük bir güç topladın ve Melakba'li düşmanlardan kendi kendini korudu... Ey sen, en büyük rab olan Tanrı'nın en Mü'min tezahürü, ben senin kölenim. Beni ayaklarının altına yatır."⁸⁶

b) Shalokos 10/27 de Hz. Peygamber gelmeden önce Hicaz'ın durumunu belirtirken; Hz. Peygamber'den önce Arap ülkeleri ahlaki açıdan bozulmuş olacak, İlahi dinler tahrif edilmiş olacak, Allah'ın düşmanları son nebiyle yok edilecek, Peygamber mensupları sünnet olacak, Ahir zaman nebisi devrim yapacak ve sakalı sünnet kılacak, Domuz etini yasaklayacak ve mensuplarına müslüman ismi verilecek⁸⁷ şeklinde bilgiler yer almaktadır.

Yukarıya alabildiğimiz birçok haberdan iki tanesi son nebi ile ilgili ne kadar tatminkar bilgi verdiği görülmektedir. Söz konusu bilgiler bunlarla sınırlı değildir. Söz konusu kaynaklarda daha fazla bilgiye rastlamak mümkündür.⁸⁸

2- Budist Kutsal Metinlerinde Hz. Muhammed

Dinler Tarihi kaynaklarında hakkında en fazla bahsedilen şahıslardan bire de Buda olmaktadır. Dünya üzerinde mensubu en fazla olan dinlerden biri de Buda'dır. Hakkında peygamber olup olmadığı kesin olarak bilinmemekle birlikte, O'na atfedilen bir takım kitap kalıntıları bulunmaktadır. Söz konusu metinlerde Hz. Muhammed'den bahsedilirken;

a) Buda Sariputta şöyle dedi: "... Ulu Buda benim. Fakat benden sonra Mete'ya geliyor. Bu devam ederken onun yıllarının sayısı dükenmeden önce⁸⁹ bu Buda "Ulu" denilen Metta'ya ve bütün insanların önderi gelecektir."

b) Seylan Kaynaklarından, Buda'ya sen bu dünyadan gittiğin zaman ne olacak sorusuna "ben dünyaya gelen ilk Buda değilim. Son da olmayacağım. Zaman içinde başka bir Budda gelecek. Bu kişi hikmete sahip olacak hayırlı ve eşi olmayan bir peygamberdir. İnsan ve meleklerin efendisidir. Size benim açıkladıklarımı öğretecek, en mükemmel saf dini açıklayacak, O'nun ümmetinin sayısı sayısız olacaktır... O Meitraya olarak⁹⁰ bilinecektir."

86 Vityarthi, p. 36; (Prati Sarg ParvIII/3) Ter. Kamel, Karataş, s.35.

87 Vityarthi, s. 41-43.

88 Vityarthi, s. 31-118; Ter. Kamel Karataş, *Doğu Kutsal Metinlerinde Hz. Muhammed*, s. 31-92.

89 Vityarthi s. 118; (Buddhizm In Translation by Warren p. 481-482)

90 Bk. Aynı esr.

c) Çince sanskritçe kaynaklarından; İnsanların seksen bin sene yaşadığı bir zamanda Maitreya denilen bir peygamber gelecek. O'nun vucudu som altuna benzeyecek. O evini terk ederek tam bir Buda olacak ve yaratılanların faydası için kanunlar manzumesi getirecektir.”⁹¹ denilmektedir.

Yukarıya almış olduğumuz metinlerde de görüldüğü gibi Buda Gatama kendisiden sonra ahir zamanda Maitre'ya denilen bir peygamberin geleceğini haber vermektedir. Fakat bu Meitra'ya veya Mettaya Hz. Muhammed midir? Yoksa başka bir nebi midir? soruları kesinlik kazanmış değildir. Bununla birlikte bu Meitra'ya'nın kimliği konusunda değişik nakil ve görüşlerin olabileceği açıktır. Örneğin Mettaya veya Maitreya değişik lehçelerde kullanılış bakımından benzer anlamların bulunduğu nakledilmektedir. Bunlar arasında Aremedia, Maitaliye, Millie pusa, Maitraje ve Miraku isimlerinin aynı manada olduğu belirtilir ki öğülmüş⁹²

insan anlamına gelmektedir. Diğer taraftan Maitreya'nın ingilizce karşılığının sevgi, kardeşlik, iyilik, dostluk, samimilik ve yardım severlik⁹³ anlamlarına geldiği görülmektedir. Yukarıya almış olduğumuz kelimelerin⁹⁴

karşılığının arapçada rahmet kelimesiyle ifade edildiği bilinir. Rahmet kelimesinin de Budda'nın ifade ettiği Maitreya ile aynı anlamlara geldiği anlaşılmaktadır. Kur'an-ı Kerim'in ifade ettiğine göre son nebi belirli bir kavim için değil bütün alemlere rahmet peygamberi olduğu⁹⁵ vurgulanmaktadır.

Buraya almış olduğumuz bilgilerle Kur'an-ı Kerim'in eski kitaplarda bulunması gereken bilgileri ve Ehl-i Kitabın haberlerini karşılaştırdığımızda bir birlerine uygunluk arzettiğini görmekteyiz. Diğer taraftan bütün peygamberler birbirlerini tasdik etmesi, haber vermesi ilahi emrin bir gerigi olmaktadır. Dolayısıyla Hz. Muhammed'den önce gelmiş olan peygamberlerin son nebiyi haber vermeleri bir peygamberlik görevi olmaktadır. Zamanımıza kadar gelebilen eski kitap kalıntılarında tahrif edilmiş olmalarına rağmen sözkonusu haberleri bulabilmemiz Kur'an'ın haber verdiği gerçekleri doğrulamaktadır.

Netice olarak ilahi kitapların peygamberlik anlayışı Yüce Allah'tan geldiği şekliyle aynıdır. Bununla birlikte Kur'an'ı Kerim'in dışındaki ilahi kitapların zaman aşımı neticesinde tahrif edilmiş olması İslam'ın haber verdiği özelliklerden uzaklaştığını ortaya koymaktadır. Aksi halde son

91 Vityarhi, s. 122-123; (Si-Yo-Ki Vol II/46-47)

92 Bk. Vityarhi, p. 102-103.

93 Bk. Vityarhi, 100.

94 Bk. Ragıp, *Müfredat*, s. 297; Kur'an-ı Kerim, Tevbe 9/128.

95 Bk. Kur'an-ı Kerim. Enbiya 21/107; Tevbe 9/61,18; Kasas 28/46,

nebiyi hemen kabul etmeleri gerekecekti. İslam'a göre peygamber bir⁹⁶
insan, Allah'ın elçisi ve kuludur. Ne bir kiral, Ne de Allah'ın oğludur.⁹⁷
⁹⁸
⁹⁹

Silsile itibariyle Hz Muhammed peygamberlerin son halkasıdır. Kendinden önce gönderilen bütün peygamberlere ve onlara verilenlere iman eden Hz. Muhammed ilahi dinlerin bir birlerini tasdik ettiklerini ortaya¹⁰⁰

koymaktadır¹⁰¹ Bütün bu bilgiler Yüce Allah'ın gönderdiği peygamberleri bir birlerinden ayırmak mümkün değildir. Daha önce gönderilen peygamberlerin Hz. Muhammed'i haber vermiş olmaları, Hz. Muhammed'in de onları Allah'tan geldikleri ve getirdikleri şekilde kabul etmiş olmaları peygamberlerin aynı kaynaktan geldiklerini göstermektedir. Hz. Muhammed'de Yüce Allah'tan aldığı haberleri insanlığa aktarmış, koyduğu piriensipleri kendileri tatbik etmiş ve insanlar için en güzel örneği¹⁰²
¹⁰³ oluşturmuştur. Diğer insanlardan farkı O'na vahiy verilmiş olmasıdır. O'nun insan olması münasebetiyle görevini bitirince zamanı gelmiş ve¹⁰⁴

yaratıcısına geri dönmüştür. Tarafsız olarak ilahi kitapları inceleyen bilim adamları bütün peygamberlerin bir insan olduğunu, birbirlerini tasdik ve haber verdiklerini, ilahi dinlerin gönderiliş açısından aynı kaynaktan geldiğini ve aynı iman esaslarını getirdiklerini kabul etmek durumunda kalacaklarını göreceklidir.

• • •

BİBLİYOGRAFYA

ABDULBAKİ, Muhamed Fuad,

el-Mu'cemu'l-Müfehres li Elfâz'l-Kur'an-ı Kerim, Beyrut

AHMED, İbrahim Halil,

Muhammed Fi't-Tevrat ve'l-İncil ve'l-Kur'an, Mektebetü'l-Vahyi Arabî

ts.

96 Kur'ân-ı Kerîm, Kehf, 18/110; Zümer, 39/30; Furkan 25/20; Fussilet 41/6; Müslim, *Birr*, H.95.

97 Kur'ân-ı Kerîm, Âl-i İmrân 3/144; Feth 48/29.

98 Bk. Kitâb-ı Mukaddes, Matta 3/17; Markos 1/1; Luka 3/22.

99 Bk. Kitâb-ı Mukaddes II Samual 2/4; 6/12; 7/18.

100 Bk. Kur'ân-ı Kerîm, Ahzap 33/40.

101 Bk. Kur'ân-ı Kerîm, Araf 7/158; Sebe 34/28; Enbiya 21/107; Bakara 2/136; 285; Âl-i İmrân 3/84.

102 Bk. Kur'ân-ı Kerîm, Ahzap 33/21; Haşr 59/7; Kalem 68/4; Mümtahine 60/4,6.

103 Kur'ân-ı Kerîm, Nisa 4/163; Feth 48/29.

104 Bk. Kur'ân-ı Kerîm, Âl-i İmrân , 3/144.

AİSHA, Begum Bavany, W. AGF.

- İslam The Religion Of All Prophets, Kareci 1986.

-The Gosbel Of Barnabas, Kareci ts.

Alî, A. Yusuf,

The Holy Quran, Mısır 1993.

BAŞARAN, Selman,

Bir Beşer Olarak Hz. Muhammed, Nederland 1987.

BECHINGHAM,

Religions In The Middle East Three Religions In Concord And Conflict, London 1976.

CASSAS, Ali er-Râzi,

Ahkâmu'l- Kur'an, Mısır ts.

CRUDENS, Comlate,

Concordance To The Old And New Testament, London 1961.

DAVUD, Addülahad,

MuhammedIn The Bible, The MWL Journay Makkah Vol. 1982.

HAMİDULLAH, Muhammed,

- Introduction To İslâm, Paris 1963.

- Kur'an-ı Kerim Tarihi ve Türkçe Tefsirler Bibliyografyası,

-le Sain Coran, Paris 1989.

İBN İSHAK,

Sîretü İbn İshak, Thk. Hamidullah, Konya 1981.

İBNÜ'L-KELBÎ

Kitabu'l-Esnam, Çev. Beyza Düşüngen, Ankara 1969.

JAMES, Rabson,

Does The Bible Speak Of Muhammad? M.W. 1935.

KİTAB-I MUKADDES İstanbul 1969.

KÖKSAL, Muhammed Asım,

İslam Tarihi, Hz. Muhammed ve İslâmiyet, (1-10) İst. 1981.

KURTUBÎ, Muhammed b. Ahmed,

el-Camî li Ahkâmi'l-Kur'an, Mısır 1967.

NEDWL, Alama Saiyid Sulaiman,

The Life Of Massege Of The Holly Prophet Muhammad, Karaci ts.

RABİNSON, David,

Concordance To The Good Hews Bible, B:F:B:S. 1983.

SMITH, Percy,

Did Jesus Foretell Ahmed?, M.W. 25. 1982.

ŞERİF el-MUHAMMED,

el-Edyân fi'l-Kur'an, Mısır 1986.

TABERİ, Ebu Cafer Muhammed b, Cerir,

Câmiu'l-Beyan en-Te'vîli Ayi'l Kur'an, (1-30) Mısır 1986.

WALSH, Gordan,

Longman Dictionary Of Contemporary English, Reprinted.

ZEMAŞERİ, Muhammed b. Ömer,

el-Keşşaf en-Hakâiki't-Tenzil, (1-4) Beyrut ts.